

honor. et fm h iordinal appetit dignitatus
priner ad abitudinez. si qs. n. iordinate appete
ret dignitate no rone honorl sz ppe debitus
dignitatis vsu sua facultate excedere. n. eet
ambitiosus sz magis psuptuosus. ¶ Ad tri
um dicedu q ipa sollenitas extioris cult
ad queda honore ptinet. vii et talibz pfueuit
honor exhiberi: qd figtur Jaco. 2. Si itroi
erit i uetru vrm vir anulū aureū hns i veste
cādida et dixeritis ei: tu sede hic et. vii abito
no ē circa extiorē cultū nisi fm q ptinet ad
honorem.

Unde consi

Querādū ē de iani gloria. Et
circa h qruis qruoz. p vtruz
appetit glorie sit pctm. 2.
vtr magnimitati opponat
3. vtr sit pctm mortale. 4.
vtr sit vitii capitale. 5. de filiabus eius.

Ad primuz sic proce

dit. ¶ Videl q appetit glorie non sit pctm.
Null. n. peccat in h q do assimilaf. gnimo
mādaf ad Eph. 5. Astote imitatores dei sic
sily carissimi. sz i h q hō querit gloriā vide
tur deū imitari q ab hoibz gloriā querit. vii
dī Ysa. 43. Affert filios meos de lōginquo:
et filias meas ab extremis tre. et oēm q iuo
cat nomē meū i gloriā meā creauit eū. ¶ g ap
petit glorie nō ē pctm. ¶ 2. Illō p qd aliqs
puocat ad bonū n videt ee pctm. sz p appe
titū glorie hoies puocat ad bonū: dic enim
Tulli i li d tusculanis questiōibz q hoies
ad studia ipellūf glia. in sacra etiā scripta
pmittit glia p bonis opibz: fm illud ad Ro
2. Dis qdē q sūt fm patiētā boni opis glo
riā et honozē. g appetit glorie non est pctm
¶ 3. Tulli dic i sua rethorica q gloria est
frequēs de aliq fama cū laude. et ad idē pri
net qd Amb. dic q gloria ē qñ clara cū lau
de noticia. sz appetē laudabilē famā nō est
pctm gnimo videtur esse laudabile: fm illō
Ecd. 4. Curā habe de bono noie. et ad Ro.
ii. Prouidētes bona non solū corā deo sed
etiā corā oibz hoibz. g appetit inanis glorie
nō ē pctm. ¶ 3. 3. ē quod Aug. dic. 5. de
ciui dei. Sani videt q amozem laudis vitiiū
eē recognoscit. ¶ 4. R. dicēdū q gloria clari
tate quandā figt. vii gloriari idē ē qd clari
ficari ut Aug. dic sup Johānē. claritas aut et

decor quandā hnt manifestationem. et iō nō
men glie ppe iportat maifestatiōez alicui
de h q apud hoies decoz videt. siue illud
sit bonū corpale aliqd siue spūale. qa vō illō
qd simplicit claz ē a multz spici pōt et a re
motz. iō ppe p nomē glie defigē q bonum
alicui deueniat i multoz noticiam et appro
batiōez fm q Salusti dic i catilinario. glo
riari ad vnū non ē largi tñ accepto glie no
mine n solū consistit i mltitudinis cognitione
sz etiā paucoz ul vni aut sui soli. dū. f. aliq
ppū bonū cōsiderat ut dignū laude. q aut
aliqs bonū suū cogēcat et approbet nō ē pec
catū: dī. n. i. ad Cor. 2. Nos at nō spm hui
mūdi accepim: sz spm qui ex deo ē: ut scia
m q a deo donata sūt nob. simi iē etiā nō est
pctm q aliqs velit bona opa sua ab alyz ap
probari: dī. n. Mat. 5. Luceat lux vra co
rā hoibz. et iō appetit glorie d se n noiat a
liq vitiosū: sz appetit ianis uel vane glie
vitii iportat. nā qdlibet vanū appetē vitio
suz ē: fm illud ps. Ut quid diligit vanitatez
et qritis mēdaciū. Pōt aut gloria dici vana
ēplicit. ¶ Uno ex pterei de q qs gloriā qrit
puta cū qs qrit gloriā de eo qd n ē: uel d eo
qd nō ē gloria dignū: sic de aliq re fragili et
caduca. ¶ Alio ex pte ei a q qs gloriā querit
puta hois cui iudiciū nō ē certū. 3. ex parte
ipf q gloriā appetit. q videlicz appetitū glie
sue nō refert in debitu finē puta ad honozē
dei vel primi salutē. ¶ Ad pmū q dicendū
q sicut Aug. dic sup illud Job. 13. Vos vo
catis me mēf et dñe. et bñ dicit. Periculosū
ē sibi placē cui cauedū ē supbire. ille aut qui
sup oia est qstūctiqz se laudet nō extollit se.
nobis nāqz expedit deū nosse nō illi: nec eū
quisqz cognoscit si nō se iudicet ipe q nouit
vñ ps q de suā gloriā nō qrit. ppe se sz ppe
nos. et siltter etiā hō laudabilē pōt ad alioz
vtilitatē gloriā suā appetē. fm illō Mat. 5.
Videāt opa vra bona et glorificēt patres
vrm q i celis ē. ¶ Ad secūdū dicēdū q glia
q habet a deo nō ē glia vana sz vera. et talis
glia bonis opibz in pmū re pmittit. de q dī
2. ad Cor. 1. Qui gloriat i dño gloriē: non
n. q seipsū cōmēdat ille pbat ē sz quē deus
cōmēdat. puocat etiā aliq ad vrtutū opa ex
appetitu glie hūane sicut ex appetitu aliorū
trenoꝝ bonoꝝ. nō tñ ē vere vtuosus q ppe
hūanā gloriā opa vrtutū opaf ut Aug. pbat
in 5. de ciui dei. ¶ Ad ttiū dicendū q ad

perfectio; hois p̄tinet q̄ ip̄e coḡscat: sed q̄ ip̄e
ab alijs cognoscat n̄ p̄tinet ad ei⁹ p̄fectiōz.
z iō nō ē p̄ se appetēdū. p̄t tñ appeti inq̄stū
ē vtile ad aliqd̄ uel ad h̄ q̄ de⁹ ab hoib⁹ glo-
rificet: ul' ad h̄ q̄ hoies p̄ficiāt ex bono qd̄
i alio coḡscūt: ul' ex h̄ q̄ ip̄e hō ex bonis q̄
i se coḡscit p̄ testimoniū laudis aliene stude-
at i eis p̄seuerare et ad meliora p̄ficē. z fm̄
h̄ laudabile ē q̄ curā habeat aliqs de bono
noie. z q̄ p̄uideat bona corā deo z hoibus
nō tñ q̄ i hoib⁹ laude inanit̄ delectetur.

Ad secunduz sic pro

cedit. **V**idēt q̄ inanis gloria magnimitati
nō opponat̄. **P**ertinet .n. ad ianē gloriā ut
dcm̄ ē q̄ aliqs gloriē i his q̄ nō sūt: qd̄ p̄ti-
net ad falsitatē. uel i rebus frenis ul' caducis
qd̄ p̄tinet ad cupiditatem. uel in testimonio
hoib⁹ quoz iudiciū n̄ ē certū: qd̄ p̄tinet ad i
prudētiā. h̄ mōi aut̄ vitia nō opponit̄ ma-
gnimitati. **g** inanis gloria nō opponitur
magnimitati. **P**. Inanis gloria nō op-
ponit̄ magnimitati p̄ defectū: sic pusillani-
mitas q̄ iani glorie repugnās vidēt. sicut etiā
nec p̄ excessū: sic .n. magnimitati p̄suptio z
ambitio opponit̄ ut dcm̄ ē: a qd̄ ianis glo-
ria differt. **g** ianis glia nō opponit̄ magni-
mitati. **P**. **A**d Phil. 2. sup̄ illud. Nihil p̄
stētione aut̄ ianē gliaz. dic̄ glo. Erāt aliqui
int̄ eos dissent̄ ētes i geti ianis glie cā oren-
dentes. stētio aut̄ nō opponit̄ magnimita-
ti. **g** neq̄ ianis glia. **S**z ē qd̄ **T**ullius dicit
in .p. de officijs. **C**auēda ē glie cupiditas: e-
ripit. .n. ai libtatē p̄ q̄ magnimis viris ois d̄-
bet eē stētio. **g** opponit̄ magnimitati. **R**.
dicēdū q̄ sic s̄ dcm̄ ē: glia ē qdā effectus ho-
nois z laudis. ex h̄ .n. q̄ aliqs laudat̄ uel q̄
cūq̄ reuerentia ei exhibet reddis̄ clarus in
noticia alioz. z ga magnimitas ē circa ho-
nozē ut s̄ dictū ē: ois est etiā ut sit circa glo-
riā: ut .s. sicut aliqs moderate vtit̄ honore:
ira etiā moderate vtit̄ glia. z iō iordinatus
appetit̄ glie directe magnimitati opponit̄
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ h̄ ip̄m magnitudini
ai repugnat q̄ aliquis res modicas tātum
app̄ciet q̄ de eis gloriē. vñ i 4. ethicoz d̄
de magnanimo q̄ sibi sit honor paruū. sicut
etiā et alia q̄ pp̄ bonozē q̄rūt: puta potēta-
tus z diuitie parua reputat̄ ab eo. sicut etiā
magnitudini ai repuḡt q̄ aliqs d̄ bis q̄ n̄ sūt
gloriē. vñ d̄ magnimo d̄ 4. ethicoz q̄ ma-

gis curat vitatē q̄ opinionē. sicut etiā z mag-
nitudini ai repugnat q̄ aliqs gloriē in testi-
monio laudis huane q̄n̄ h̄ magnū aliqd̄ esti-
metur. vñ de magnimo d̄ i 4. ethicoz q̄ n̄
ē ei cura ut laudē. et sic ea q̄ alijs v̄tutibus
opponit̄ nihil p̄hibet opponi magnimita-
ti fm̄ q̄ habēt p̄ magnis q̄ parua sūt. **A**d
secūdū dicēdū q̄ ianis glorie cupid⁹ fm̄ rei
vitatē deficit a magnanimo: ga videlicz glo-
riat̄ i his q̄ magnim⁹ parua estimat ut dcm̄
ē. s̄z stēderādo estimatiōe ei⁹ opponit̄ mag-
nimo p̄ excessū: ga videlicz gloriā quā appe-
tit reputat aliqd̄ magnū z ad eā tēdit supra
suā dignitatē. **A**d t̄tū d̄ q̄ sic s̄ dictū ē
oppositio vitioz nō attēdit fm̄ effectū. z tñ
hoc ip̄m magnitudini ai opponit̄ q̄ aliqs
stētione intēdat: null⁹ .n. stēdit nisi pro re
quā estimat magnā. vñ p̄s d̄ i 4. ethicoz
q̄ magnimus non ē contentiosus: q̄a nihil
estimat magnū.

Ad tertiu sic proce

dit. **V**idēt q̄ inanis glia sit p̄ctm̄ mortale.
Nihil .n. excludit mercedē etiam nisi p̄ctm̄
mortale. s̄z ianis gloria excludit mercedē et-
nam: d̄ .n. **M**ath. 6. Attēdite ne iusticiam
v̄raz faciatis corā hoib⁹ ut videamini ab eis
alioq̄ mercedē non habebitis apud p̄rem
vestrū qui in celis ē. **g** inanis gloria est pec-
catum mortale. **P**. **Q**uicūq̄ surripit sibi
quod ē dei propriū mortaliter peccat. sed p̄
appetitū ianis glorie aliqs sibi attribuit qd̄
ē p̄p̄riū dei: d̄ .n. **Y**sa. 42. **G**loriā meaz alii
non dabo. z .i. ad **T**himoth. p̄. **S**oli deo ho-
nor et gloria. **g** inanis gloria ē p̄ctm̄ morta-
le. **P**. **I**llud p̄ctm̄ qd̄ ē maxime piculosū
z nociuū vidēt eē mortale. s̄z p̄ctm̄ ianis glo-
rie ē h̄ mōi: ga sup̄ illud .i. ad **T**hessal. 2.
Deo q̄ p̄bat corda n̄ra. dic̄ glo. **A**ngl. **Q**uas
vires nocēdi habeat huane glorie amor: nō
sentit nisi q̄ ei bellū indixerit. ga z si cuiq̄ sa-
cile ē laudē nō cupe dū negat. difficile tñ ē
ea nō delectari cū offert. **C**riso etiam dicit
Math. 6. q̄ ianis gloria occulte igredit̄: et
oia q̄ sūt i sensibilib⁹ aufert. **g** ianis gloria
est p̄ctm̄ mortale. **S**z ē qd̄ **C**riso dicit sup̄
Math. q̄ cū vitia ceta locū habeāt in suis
diaboli: ianis gloria etiā locū h̄z i suis xpi
i qbus tñ nullū ē p̄ctm̄ mortale. **g** ianis glia
n̄ ē p̄ctm̄ mortale. **P**. **R**. dicēdū q̄ sic supra
dcm̄ ē. ex h̄ aliqd̄ p̄ctm̄ ē mortale q̄ caritati

eōtrariaf. pctm aut ianis glie fm se cōsidera
 tuz nō videt hriari caritati q̄tū ad dilectō
 nem pximi. Quātū at ad dilectōez dei pōt
 hriari caritati duplr. vno rōne mae d q̄ q̄
 gloriāf. puta cū q̄s gloriāf de aliq̄ falso: q̄b
 hriatur dīne reuerētie: fm illud **Exech. 28.**
Eleuati ē cor tuū. ⁊ dixisti: deus ego suz ⁊. i
 ad **Cor. 4.** Quid habes qd non accepisti
 si at accepisti: qd gloriaris q̄si nō acceperis: ul
 etiā cū q̄s bonū tpale de q̄ gloriāf p̄fert deo
 qd p̄hibet **Jer. 9.** Nō glief sapiēs i sapia
 sua: nec fortis i fortitudine sua: nec diues i di
 uitiis suis: s; i B gloriēf q gloriāf: scif ⁊ nosse
 me: aut etiā cū q̄s p̄fert testimoniū boiū
 testimonio dei sicut d̄ q̄sdā d̄ **Joh. 12.** Qui
 dilexerūt magis gloriā boiūz q̄ dei. **Alio**
 ex pte ipi gloriāf q̄ itētōne suā f̄fert ad glo
 riā tāq̄ ad vltimū finē ad quē. s. ordinat eti
 am v̄tutis opa. ⁊ p̄ q̄ sequēdo nō p̄mittit
 facē ēt ea q̄ sūt d̄. ⁊ sic ē pctm mortale. vñ
Aug. dic i s. de ciui. dei q̄ B vitūz. s. amor
 hūane laudis tā iūnicū ē pie si dei si maior
 i corde sit cupiditas glorie q̄ dei timor nel
 amor: ut diceret d̄s **Joh. 5.** Quō potestis
 credere gloriā ab iūicē expectātes ⁊ gloriāz
 q̄ a solo deo ē nō q̄rētes. si aut amor hūane
 glie q̄uis sit ianis non tñ repugnet caritati
 neq̄ q̄tū ad id de q̄ ē gloriā: neq̄ q̄tū ad in
 tētōne gloriā q̄rētes nō ē pctm mortale s; ve
 niale. **Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ nullus peccā**
do meret vitā eīnā. vñ opus v̄tuosū amittit
vim merēdi vitā eīnā si pp̄t ianē gloriā fiat
etiā si illa ianis glia sit pctm mortale. s; quā
do aliqs simplicif amittit eīnā mercedē pp̄
ter ianē gloriā. ⁊ nō solū q̄tū ad vñū actū: tē
ianis glia ē pctm mortale. Ad secūdū d̄
q̄ nō oīs q̄ ē ianis glie cupid⁹ appetit sibi il
lā excellētiā q̄ p̄terit soli deo: alia. n. est glia
q̄ debet soli deo. ⁊ alia q̄ debet boi virtuosō
uel diuiti. Ad t̄tū dicēdū q̄ ianis glia d̄
ē piculosū pctm nō tñ pp̄t q̄uitatē sui. sed
etiā pp̄t B q̄ ē dispositio ad q̄uia pctā. in q̄
tum. s. p̄ ianē gloriā reddif hō p̄suptuosus ⁊
nimis de seipso cōfidēs. ⁊ sic etiā paulatim
disponit ad B q̄ hō p̄uet infioribus bonis.

Ad quartuz sic pro

cedif. **Videf q̄ ianis glia nō sit vitū capitalē.**
Vitiū. n. qd sp̄ ex altero oriē nō videt esse
capitalē. s; ianis glia sp̄ ex supbia nascif. ḡ
ianis glia nō ē vitū capitalē. B. Honor

videt eē aliqd p̄ncipali⁹ q̄ glia q̄ ē eius esse
 ctus. s; ābitio q̄ ē iordinat⁹ appetit⁹ honor
 nō ē vitū capitalē. ḡ etiā neq̄ appetit⁹ ianis
 glorie. **B. Vitiū capitalē h; aliqūā p̄nci**
palitatē. s; ianis gloria nō v̄r h̄re aliqūā p̄i
cipalitatē: neq̄ q̄tū ad rōnē pcti: q̄a non sp̄
ē pctm mortale neq̄ etiā q̄tū ad rōnē boni
appetibilis: q̄a gloria hūana v̄r eē quoddāz
fragile ⁊ ex hoīem existēs. ḡ ianis glia nō ē
vitū capitalē. B. s; ē q̄ Breg⁹ 31. moral.
numerat ianē gloriā int̄ septē vitia capitalia
B. dicēdū q̄ de vitū capitalib⁹ duplicif
aliq̄ loquūt. Quidē. n. ponūt supbiā vñū d̄
vitū capitalibus ⁊ hi nō ponūt ianē gliaz
inter vitia capitalia. Breg⁹ aut in 31. moral.
supbiā ponūt reginā oīuz vitioz. ⁊ ianē glo
riam q̄ imēdiatē ab ipsa oriē ponit vitū capi
talē. ⁊ B rōnabilif: supbia. n. ut. i. dicef ipoz
tat iordinatū appetitū excellētie. ex oī aut
bono qd q̄s appetit quādā p̄fectionē ⁊ ex
cellētiā cōseq̄. ⁊ iō fines oīuz vitioz ordināf
i finē supbie. ⁊ pp̄t h̄ videt q̄ habeat quādā
gnālē causalitatē sup alia vitia ⁊ nō debeat
ꝑputari inter sp̄alia vitioz p̄ncipia q̄ sūt vitia
capitalia. int̄ bona aut p̄ que excellētiā hō
cōseq̄: p̄cipue ad B opari v̄r gloria in q̄tum
ipoztat manifestatiōne alicui⁹. nā bonū nāli
ter amat ⁊ honorat ab oib⁹. ⁊ iō sicut p̄ glo
riam q̄ ē apud deū cōseq̄ hō excellētiā i reb⁹
d̄nis. ita etiā p̄ gloriā hoīuz cōseq̄ hō excel
lentiā i reb⁹ hūanis. ⁊ iō pp̄t p̄p̄tatem ad
excellētiā quā boīes maxime desiderāt cō
quēs ē q̄ sit multū appetibilis. ⁊ q̄a ex eius
iordinato appetitū multa vitia oriūt. ideo i
anis glia ē vitū capitalē. Ad p̄mū ḡ dicē
dum q̄ aliqd vitū oriiri ex supbia non repu
gnat ei qd ē esse vitū capitalē: eo q̄ sicut s̄
dictū ē supbia ē regina ⁊ mat̄ oīuz vitioz.
Ad secūdū dicēdū q̄ laus ⁊ honor ꝑp̄t
ad gloriā ut s̄ dictū ē sicut cause ex q̄b⁹ seq̄
glia. vñ gloria ꝑparat ad ea sicut finis. pp̄t
hoc. n. aliqs amat honorari ⁊ laudari i q̄tuz
p̄ B aliqs estimat se in alioz notitia p̄clarū.
Ad t̄tū dicēdū q̄ ianis gloria h; p̄ncipa
lem rōnem appetibilis rōne iam dicta. ⁊ B
sufficit ad rationem vitū capitalis: nō autez
requirit q̄ vitū capitalē semp̄ sit peccatum
mortale: q̄a etiā ex veniali peccato potest
mortale oriiri: in quātum. s. veniale disponit
ad mortale.

n

Ad quintum sic pro

cedit. **V**idetur quod inconuenienter dicatur filie inanes glorie esse: iobediencia: iactantia: ypocrisis: contumacia: pertinacia: discordia: nouitatum presumptio. **I**actantia. n. s. m. s. Regl. 22. moral. ponitur in sepe superbie supbia autem non oritur ex iani gloria sed potius ex. ut **Gregorius** dicit 31. moral. g. iactantia non debet poni filia ianis glorie. **P**ro contumacia et discordia videtur ex ira maxime puenire. sed ira est capitale vitium iani glorie adiuturum. g. videtur quod non sunt filie ianis glorie. **C**risostomus dicit super **Matthaeum** quod vbiusque est vana gloria malum est. sed maxime in philanthropia. i. in misericordia quam non est aliquid nouum sed in consuetudine hominum existit est presumptio. g. presumptio nouitatum non debet spalius poni filia ianis glorie. **S**ed est auctoritas **Gregorius** in 31. moral. vbi predictas filias ianis glorie assignat. **R**espondeo dicendum quod sicut dicitur illa vitia que de se nata sunt ordinari ad finem alicuius vitii capitalis dicuntur filie eius finis autem ianis glorie est manifestatio proprie excellentie ut ex se dicitur per ad quod potest habere redere dupliciter. **U**no directe siue per verba. et sic est iactantia siue per facta et sic si sint vera habitia aliquam admirationem est presumptio nouitatum que homines solent magis admirari. si autem per falsa sic est ypocrisis. **A**lio autem modo nititur aliquis manifestare suam excellentiam indirecte ostendendo se non esse alio minore. et hoc quadrupliciter. primo quod ad intellectionem. et sic est pertinacia per quam homo nimis ininitur sue sententiae nolens credere sententiae meliori. 2. quod ad voluntatem: et sic est discordia dum non vult a propria voluntate discedere ut alius concordet. 3. quod ad locutionem. et sic est contumacia dum aliquis verbis clamose se alium litigat. 4. quod ad factum et sic est iobediencia: dum aliquis non vult exequi superioris precepti. **A**d primum ergo dicendum quod sic dicitur est iactantia ponitur spes superbie quantum ad intentionem carum eius que est arrogancia: ipsa autem iactantia exterior ut dicitur in 4. ethicorum ordinatur quantum ad quod ad lucrum: sed frequenter ad gloriam et honorem. et sic oritur ex iani gloria. **A**d secundum dicendum quod ira non causat discordiam et contumaciam nisi cum adiunctione ianis glorie: per hoc scilicet quod aliquis sibi gloriosus reputat quod non cedit voluntati vel verbis aliorum. **A**d tertium dicendum quod ianis gloria vituperatur circa eliam propter defectum caritatis que videtur esse in eo quod profert ianem gloriam vilitati proximi dum propter hoc illud facit. non autem vituperatur aliquis ex hoc quod presumat elemosinas

facere quasi aliquid nouum.

Et deinde de fide

randum est de pusillanimitate. **E**t circa hoc queritur duo. primo utrum pusillanimitas sit peccatum 2. cui virtuti opponatur.

Ad primum sic procedit

videtur. **V**idetur quod pusillanimitas non sit peccatum. **E**t o. n. peccato aliquis efficit malus sicut ex o. virtute aliquis efficit bonus. sed pusillanimitas non est malus ut philosophus dicit in 4. ethicorum. g. pusillanimitas non est peccatum. **P**ro philosophus dicit ibidem quod maxime videtur pusillanimitas esse quod magnis bonis dignus existit. et tamen his non dignificat se ipsum. sed nullus est dignus magnis bonis nisi virtuosus quia ut philosophus ibidem dicit: secundum vitam solus bonus est honorandus. g. pusillanimitas est virtuosus. non ergo pusillanimitas est peccatum. **I**tem in initio omnis peccati est supbia ut dicitur **Ecclesiasticus** 10. sed pusillanimitas non procedit ex supbia: quia superbus extollit se sed id quod est pusillanimitas autem subtrahit se ab ipsis quibus dignus est. g. pusillanimitas non est peccatum. **P**ro philosophus dicit in 4. ethicorum. quod dignificat se minoribus quam sit dignus dicitur se ipsos minoribus quam sint digni sicut dicitur per moysen et **Jeremiam** quod digni erant officio ad quod assumebantur a deo: quod tamen uterque eorum humiliter recusabat ut habetur **Exodus** 3. et **Jeremias** 1. non ergo pusillanimitas est peccatum. **S**ed in nihil in moribus hominum est vitandum nisi peccatum. sed pusillanimitas est vitanda: dicitur in **Colossensis** 3. **P**atres nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo animo fiat. g. pusillanimitas est peccatum. **R**espondeo dicendum quod omne illud quod contrariatur naturali inclinationi est peccatum: quia contrariatur legi nature. in enim autem vnicuique rei naturalis inclinatio ad exequendum actionem commensurata sue potentie ut patet in omnibus rebus naturalibus tamen aiatibus que inanimatis. sicut autem per presumptionem aliquis excedit proportionem sue potentie dum nititur ad maiora quam possit. ita pusillanimitas etiam deficit a proportionem sue potentie dum recusat in id tendere quod est sue potentie commensuratum. et ideo sicut presumptio est peccatum. ita et pusillanimitas. et ideo est quod seruus qui acceptat pecunia domini sui fodit in terra nec est operatus ex ea propter quendam pusillanimitatem timorem: puniatur a domino ut habetur **Matthaeus** 25. et **Luca** 19. **A**d primum dicendum quod philosophus illos nominat malos qui proximis